

...A múlt héten rám sötétedett, mire kimentem a faluba. Mert most korán sötétedik.

A házakban már három óra után jó villanyt gyűjtani. Ahogy az utcán végigmentem, sok helyen voltak sötétek az ablakok. És tudom, nem azért, mert nincsenek otthon.

Pedig nem költenek sokat villanyra. Mióta a kártyás órákat figyelem, tudom, kétezer Ft elég egy hónapra egy családnak. Ezt ki is tudnák fizetni. De ami előtte van, azt lehetetlen.

De azért próbáljuk. A gyerekek miatt. Milyen esték lehetnek ott, ahol villany nélküli házba érkeznek haza a gyerekek a suliból? Ahonnan sötét lakásból indulnak el reggel...Hogy készülhet ott házi feladat, hogy játszhatnak a gyerekek, hogy mosdanak, öltöznek, fésülködnek gyertyafénynél?

Most három családnál próbálunk villanyt szerezni. Mindegyik helyen évekkel ezelőtt kikapcsolták a villanyt, és leszerelték a villanyórát. Persze a házak, és a villanyórák is másnak a nevén vannak, a leszerelés a behajthatatlan tartozás következménye.

Egy lakcím-bejelentővel tiszta lappal indulhatnának az éppen ott lakók. Tiszta lappal. De ez szinte elérhetetlen. Sokan vannak így. Minden faluban, ahol dolgozunk, élnek villany nélküli

házakban családok.

Ott próbáljuk először, ahol gyerekek vannak. A kártyás villanyórát egyre többen elfogadják. Jó ez, olyan, mint a telefonfeltöltés, addig van fény, amíg a feltöltés tart, aztán lehet újra rátölteni. Nem engedi a tartozás felhalmozódását.

Meg is adják, kedvezményesen, az áramszolgáltatónak is érdeke, hogy folyamatos fizetés legyen. Kinek-kinek pénztárcája szerinti. Ott, ahol egy hónapon belül vitték el az órát, ha jogosult a védendő fogyasztó státuszra, fel is szerelik. Ám ahol évek óta le van szerelve a doboz, ott újat kell szereltetni. Hivatalos szerelővel, eu. szabvány szerintit.. Kb. 60 ezer Ft-ért.

Most itt álltunk meg. Fogalmam sincs, ezt hogy oldjuk meg. Ez túl sok nekünk. Ennyit nem tudunk egy családra fordítani. Ennyiből havonta sokaknál háríthatunk el krízishelyzeteket. Nehéz eldönteni így is, kinek segítsünk, mi a fontosabb. Nekik meg nincs ennyi megtakarításuk. Honnan is lenne? Mindannyian a létminimum alatt élnek.

Kellene a szerelővel alkudoznom, talán belemenne a részletfizetésbe. De vajon, ha meghallja, kikről van szó, belemegy e? Elhiszi e nekem, hogy törlesztik majd, rendesen? Mert akarják, ígérik, és bízom bennük, hogy meg is teszik majd. Csak villanyuk legyen. Nem ábrándoznak tv-ről, vasalóról, mosógépről, hűtőszekrényről. Csak a fényről, amit egy 40 wattos égő ad.

A másik faluból a kislány boldogan hozza a papírokat a foglalkozásra, az ügyfél-azonosítót, az igazolást, hogy védendő fogyasztók, lakcímbeljelentőt, mindent, amit kértünk. Mellettük kockás füzetlapon óvatosan formált betűkkel egy levél. Az anyja írta. Hogy nem tud elég hálás lenni nekünk, mert segítünk. Hogy kimondhatatlanul boldogok.

El sem hiszik, hogy van remény arra, hogy villanyuk legyen. A kislány csillogó szemmel, de suttogva, hogy más ne hallja, kérdezi: mit gondolok, mikorra lehet villany náluk? Kérdezem, mióta nincs. „Nem tudom”- mondja- „nem emlékszem, mikor volt utoljára”.

Nem tudom, milyen karácsonyuk lesz. Feltételezem, nem sok ajándék kerül a nem létező fa alá. De nagyon szeretném, hogy villanyuk legyen. Talán a villanyfény most nagyobb ajándék lenne számukra bárminél.

Villany karácsonyra

Írta: L. Rtiók Nóra

2010. december 12. vasárnap, 13:05 - Módosítás: 2010. december 12. vasárnap, 18:16

(*Forrás:fn.hu*)